

Falen en Verlossing

Micha 5

Rev Dr Jos M. Strengholt

Arnhem-Nijmegen 2021

Micha heeft ons de afgelopen weken genoeg redenen gegeven om wanhopig te zijn. Hij wees met zijn vinger naar het volk van God en legde hen onder een vergrootglas. En wat je dan ziet, is geen fraai beeld.

Wij hebben gezien hoe het volk van God afgodisch was geworden. Zij aanbaden vele goden naast de ene ware God van Israël. De hervormer en theoloog Johannes Calvijn zei: *"Het menselijk hart is een voortdurende afgodenfabriek."*

Maar ook onderdrukten de rijken de armen, en namen hun land en huizen af. De armen hadden weinig reden tot dankbaarheid, omdat zij beroofd werden van hun levensonderhoud.

Wij mensen zijn zo goed in staat om het verkeerde te doen, zelfs wanneer wij beter weten. Wij hebben altijd verlossing nodig. Zelfs het volk van God.

Micha veroordeelde niet alleen, maar beloofde ook verlossing. Wij hebben gezien dat Micha spreekt van hoop: God zal handelen en het lot van Zijn volk veranderen.

Als u Gods vergeving en Zijn verlossend handelen in uw leven nodig hebt, dan geeft Micha ons hoop en redenen om dankbaar te zijn.

1. Mensen die verlossing nodig hebben

Niet alles in het gedeelte dat wij hebben gelezen is gemakkelijk te begrijpen.

Het is soms wat moeilijk omdat het poëtische taal is. Bovendien is het taal van een dichter van 2700 jaar geleden, in een heel andere culturele context. En ten derde lijkt de Hebreeuwse tekst van Micha die wij bezitten hier en daar per ongeluk beschadigd te zijn geraakt door degenen die door de eeuwen heen geprobeerd hebben de tekst getrouw over te schrijven.

Micha begint dit hoofdstuk met de vernedering van Gods volk, in vers 1. De steden van Juda worden belegerd en de vijanden die hun legers voor de muren van Jeruzalem hebben opgesteld, slaan de heerser van Jeruzalem met een stok op de wang. Dat is vernederend.

Twintig jaar eerder was een deel van Gods volk, namelijk de tien noordelijke stammen rond hun hoofdstad Samaria, al door dezelfde Assyriërs in ballingschap weggevoerd.

Jeruzalem overleefde destijds het beleg van de Assyriërs, maar uiteindelijk kwam het ook meer dan honderd jaar onder vreemde overheersing terecht.

Na die eeuw van onderdrukking kwam Jeruzalem in opstand tegen de wereldmachten. Dat was niet verstandig.

De Babylonische koning Nebukadnezar II kwam met zijn legers naar Jeruzalem en verwoestte de stad. Hij voerde de inwoners van Jeruzalem als gevangenen weg naar Babel.

Gods volk had altijd aangenomen dat hun dit lot bespaard zou blijven. Er waren genoeg valse profeten die zeiden wat zij graag wilden horen: "God houdt van jullie. Maak je geen zorgen. Hij zal nooit toestaan dat jullie iets ergs overkomt."

Met diezelfde valse zekerheid kunnen ook wij de puinhoop negeren die wij mensen van onze wereld hebben gemaakt. Wij sluiten onze ogen voor de manier waarop wij het klimaat, het land en de dieren uitbuiten, zolang wij zelf maar genoeg hebben.

Als prediker is het altijd veilig om te preken over Gods liefde, genade en goedheid.

Maar dat kan wat gevaarlijk worden als we daarmee onze ogen sluiten voor de puinhoop die wij van ons leven en van onze wereld maken.

Micha was niet aangesteld door een kerkenraad en hij werd niet betaald door de koning van Jeruzalem. Daarom kon hij vrijuit spreken en moedig zijn.

Hij had duidelijk gemaakt dat de manier waarop de rijken de armen behandelden oerslecht was. Ook sprak hij met verontwaardiging over de afgoderij en de valse godsdienstigheid van het volk.

Hij gaf hun flinke klappen met woorden omdat zij niet op God vertrouwden. In plaats daarvan vroegen zij Egypte om hen te redden van de legers van Assyrië.

Ook wij mensen proberen onze problemen vaak eerst overal anders op te lossen, en pas wanneer niets werkt, proberen wij God.

Het was duidelijk: Gods volk had vernieuwing nodig. Maar die zou niet komen zonder een tijd van afbraak. Een tijd van snoeien. Een tijd van pijnlijke verandering.

De weg omhoog met God is eerst de weg naar beneden.

Die neerwaartse weg zou zeker komen voor Gods volk. God gebruikte Babel daarvoor.

Maar Micha voorspelde ook dat uiteindelijk een Verlosser zou komen.

2. De Verlosser

Micha 5 wordt vaak gelezen rond Kerstmis. Koning Herodes vroeg de Joodse schriftgeleerden waar de verwachte Redder, de Koning van Israël, geboren zou worden.

Zij antwoordden hem: "In Bethlehem, in Judea, want zo staat geschreven door de profeet:

En u, Bethlehem, land van Juda,
bent beslist niet de minste onder de vorsten van Juda,
want uit u zal een Leidsman voortkomen

Die Mijn volk Israël weiden zal.”

In de tijd van Jezus dachten de Joden dus niet dat Micha 5 reeds vervuld was. Zij waren ervan overtuigd dat het nog toekomstmuziek was.

Vanaf het begin heeft de kerk dit gedeelte begrepen als een verwijzing naar de geboorte van onze Heere Jezus Christus in Bethlehem.

Micha zegt over Hem:

En Hij zal staan en hen weiden
in de kracht van de HEERE,
in de majesteit van de Naam van de HEERE, Zijn God.
Zij zullen veilig wonen,
want nu zal Hij groot zijn
tot aan de einden van de aarde.
En Hij zal Vrede zijn.

Ik zal u niet overladen met teksten uit het Nieuwe Testament waarin dezelfde taal over Jezus wordt gebruikt. Maar het is duidelijk dat de vroege kerk geloofde dat Micha's profetie wees op Jezus Christus.

Micha zei dat de koning van zijn dagen nutteloos was — er was geen hoop in hem. Maar hij beloofde dat er een nieuwe Koning zou komen, niet uit het corrupte Jeruzalem, maar uit de meest onbeduidende plaats: Bethlehem.

Daar kwam immers oorspronkelijk koning David vandaan, dus het koninklijke huis van Israël.

In 586 vChr. werd de Davidische koningslijn verbroken. Sindsdien heeft Israël geen koning meer.

Maar Gods belofte om de natie te herstellen door een koning die in Bethlehem geboren zou worden, wees op continuïteit. God zou Zijn verbondsbeloften niet loslaten. Een nieuwe Davidische koning zou komen om het volk te redden.

Micha zegt dat dit nieuwe begin dat God zou maken gevolgen zou hebben die veel verder reiken dan Israël alleen. Gods volk zal veilig wonen. Geen oorlog meer, maar herstel van vrede.

Omdat God God is, blijft Hij altijd trouw aan Zichzelf. Hij beloofde Israël te zegenen en te hulp te komen. Dat is wie Hij is: altijd aanwezig, altijd Zijn volk ondersteunend.

Wanneer wij ernstige problemen ervaren, mogen wij altijd bidden dat God iemand zal sturen om te helpen. En dat zal altijd enigszins lijken op de vele momenten in het Oude en Nieuwe Testament waarop God Zijn volk te hulp kwam.

Misschien voelen wij ons tegenwoordig erg onzeker. De wereld is vol berichten over klimaatverandering, economische onzekerheid en pandemieën.

Of misschien worstelt u met gevoelens van depressie of schuld.

Maar onze Heere en Koning laat u veilig wonen. Hij zorgt voor u en zal optreden als uw Verlosser.

In het licht van wat Christus voor ons heeft gedaan, en uitziend naar de grote vernieuwing van deze wereld door onze Heere Zelf, mogen wij ook vandaag verwachten dat Hij in ons leven handelt.

Dat is zeer troostrijk.

3. Wat moet Gods volk doen?

Nu hebben wij als christenen de goede gewoonte om altijd te vragen: wat moeten wij nu doen? Welke actie moeten wij ondernemen?

Als wij onze tekortkomingen zien voor Gods aangezicht en beseffen dat ons leven niet overeenkomt met wat Hij van ons vraagt, wat moeten wij dan doen?

Laat mij eerst benadrukken dat Micha alle hoop op goed handelen van Gods volk zelf, had opgegeven.

Hij verweet het volk hun afgoderij, hun vertrouwen op de macht van Egypte, hun uitbuiting van andere mensen en hun vernietiging van het land.

Wanneer wij dat lezen, is het gezond om onze eigen conclusies te trekken. Wij willen God alleen liefhebben. Wij verlangen ernaar elkaar te dienen. Wij willen goed zorgen voor ons land, voor de aarde.

Maar Micha lijkt weinig hoop te hebben dat Gods volk werkelijk veel zal veranderen.

Hij richt zich veel meer op God Zelf, Die het volk zal veranderen.

Als spreekbuis van God zegt Micha:

Op die dag zal het gebeuren, spreekt de HEERE,
dat Ik uw paarden uit uw midden zal uitroeien
en dat Ik uw wagens zal doen vergaan.
Ik zal de steden van uw land uitroeien
en Ik zal al uw vestingen afbreken.
Ik zal de toverijen uit uw hand uitroeien
en u zult geen wolkenduiders meer hebben.
Ik zal uw afgodsbeelden en uw gewijde stenen uit uw midden uitroeien,
zodat u zich niet meer zult neerbuigen voor het werk van uw handen.
Ik zal uw gewijde palen uit uw midden wegrukken
en uw steden wegvagen.
Ik zal in toorn en in grimmigheid wraak doen
aan de heidenvolken die niet willen luisteren.

Ik zal, Ik zal, Ik zal... God Zelf zal ingrijpen om ervoor te zorgen dat Zijn volk alleen Hem aanbidt, dat zij elkaar liefhebben en dat zij goed zorgen voor het land.

Hij zal optreden om het onrecht onder Zijn volk weg te nemen.
En God zal maken dat het volk op Hem vertrouwt.

Dat sluit eigenlijk nauw aan bij de manier waarop Jezus ons leert bidden:

Uw Koninkrijk kome.
Uw wil geschiede,
zoals in de hemel,
zo ook op de aarde.

Met andere woorden: "God, doet U het. Wij zijn te zwak. Wij zijn afhankelijk van Uw handelen."

Ervaren wij als christenen niet voortdurend deze spanning?

U wilt God alleen liefhebben en goed zijn voor alle mensen. Maar zodra u zich daarop richt, wordt u zich bewust van hoe groot uw falen is.

Dus bidt u om vergeving, om verandering, en probeert u opnieuw.

En opnieuw merkt u hoe u ondanks uw beste bedoelingen en gebeden weer faalt.

Dat is het voortdurende verhaal van het christelijke leven: zondaars die leven uit genade.

Maar aan zulke mensen — aan de werkelijke persoon die u bent — belooft God verlossing.

God zag heel goed dat Israël er niet in slaagde Hem te gehoorzamen. Toch beloofde Hij aan diezelfde mensen redding.

Ik denk dat het als christenen bevrijdend is om eerlijk over onszelf te zijn.

Ja, dat zou ons diep depressief kunnen maken als wij niet tegelijk beseften hoe groot Gods liefde en redding voor ons zijn.

God houdt van u zoals u bent. Niet van u als de volmaakte christen die u in uw dromen bent. En die u in dit leven toch nooit zult worden.

Sorry als ik daarmee uw zeepbel doorprik.

Onze hoop is de Heere Jezus Christus. Hij is uw Verlosser. Uw Herder. Uw Koning.

Wij danken Hem voor alle zegeningen die Hij geeft.
Ons goede gedrag legt weinig gewicht in de schaal bij God.

Dus we bidden dat Hij ons blijft dragen.

Conclusie

Wat moeten wij dus doen na het lezen van Micha 5?

Laten wij allereerst altijd aan de Heere God erkennen dat ons leven hopeloos ver verwijderd is van Zijn norm. Ondanks onze vroomste verlangens en inspanningen struikelen wij telkens opnieuw.

Laten wij God ook danken dat Hij ons liefheeft ondanks onszelf. En dat Hij vergeving, verlossing en hoop voor de toekomst biedt.

Dit betekent niet dat Hij ons een gemakkelijk en zorgeloos leven garandeert. Wij moeten niet verbaasd zijn over problemen, tegenslagen, ellende en frustraties.

Wij zagen daar veel van in de geschiedenis van Israël. Maar zelfs toen Israël ten val kwam, was God bezig voor hen te werken.

God kan uw leven snoeien door wat u overkomt.

Er is geen beter bewijs van Zijn liefde voor u.

Hij zal alle dingen goed maken, zoals Hij heeft laten zien door ons Zijn Zoon Jezus Christus te geven.

Hij is onze vrede.

En uiteindelijk zal Hij u opnemen in Zijn eeuwig huis.

+In de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.